

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/56/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214215295
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Frimmelová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1214215295.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a členov senátu JUDr. Valérie Kleinovej a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci žalobcu: W. R., N.. XX.XX.XXXX, B. XX, A., zast. JUDr. Annou Orthovou, advokátkou, Rebarborová 1/B, Bratislava, proti žalovaným: 1/ APFEL, s.r.o., IČO: 36 807 125, Stavbárska 38, Bratislava, 2/ Laugofinanc, s.r.o., IČO: 44 350 643, Záhumenská 1806/3, Trenčín, zast. JUDr. Sylviou Kohútovu, advokátkou, Palárikova 7, Trenčín, 3/ Avek, s.r.o., IČO: 44 032 447, Kremel'ská 144, Bratislava, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 14. septembra 2016, č.k. 11C 95/2014-278, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému 2/ priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Žalovaným 1/ a 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že dražba osvedčená notárskou zápisnicou N 196/2014, Nz 10751/2014, NCRI 10963/2014 zo dňa 19.03.2014 vyhotovená notárom V. W. V., Q. X, XXX XX C., vykonaná dňa 19.03.2014 o 13.10 h na notárskom úrade V. W. V., Q. X, XXX XX C.Č., ktorej predmetom bola nehnuteľnosť zapísaná na LV číslo XXXX kat. úz. M., obec Bratislava - mestská časť M., okres Bratislava 2, podiel 1/1, byt číslo XX na X. W., vchod číslo XX, na ulici B., v bytovom dome so súp. č. XXXX, na pozemkoch parcelné číslo XXXX/X, vo M., spoluvlastnícky podiel XXXX/XXXXXX na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a k pozemkom registra "C" parcelné číslo XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 962 m² (ďalej len „byt“), je neplatná. Žalovaným 1/ a 3/ náhradu trov konania nepriznal a žalovanému 2/ priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca namietal platnosť uskutočnenej dražby bytu z dôvodu, že dražba bola vykonaná napriek uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č.k. 7C 248/2013-54 zo dňa 16.09.2013, ktorým bolo nariadené predbežné opatrenie, že žalovaní 1/ a 2/ boli v stálom spojení a vedeli o jeho problémoch so splácaním dlhu spoločnosti Skorfin s.r.o, že dražba bola vykonaná účelovo pre spoločnosť Skorfin s.r.o., že mu nebol doručený znalecký posudok, že znaleckým posudkom bol predmet dražby ohodnotený na sumu 19.000 eur, hoci ten istý byt bol ohodnotený iným znalcom 2 x a to na sumu 16.700 eur a druhýkrát na sumu 21.500 eur, pričom podľa kúpnej zmluvy zo dňa 03.03.2008 byt kúpil za cenu 1.430.000,- Sk. Taktiež poukázal na to, že bol od 13.08.2013 dlhodobý PN. Počas konania jeho právna zástupkyňa uviedla, že žalobca utrpel na jeseň roku 2013 mozgovú príhodu, bol odkázaný na starostlivosť inej osoby, a že jeho splnomocnenec na preberanie pošty - M. R., telefonicky

informovala žalovaného 2/ už pred konaním 1. kola dražby, že žalobca sa na adrese svojho trvalého bydliska nezdržiava, pretože ho z dôvodu jeho zlého zdravotného stavu zobrala k sebe do domáceho ošetrovania a požiadala ho, aby zásielky žalobcovi zasielali na jej adresu. Právna zástupkyňa žalobcu poukázala na to, že z doručení k listinám zasielaným žalovaným 2/ je zrejmé, že ani jednu zásielku si žalobca osobne neprevzal, pretože sa na adrese svojho trvalého pobytu nezdržiaval. S poukazom na ust. § 47 ods. 2 O.s.p. a judikatúru, týkajúcu sa predpokladov pre naplnenie fikcie doručenia, mala za to, že nemohlo dôjsť k naplneniu fikcie doručenia v zmysle ust. § 10 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z.z. v spojení s ust. § 47 ods. 2 O.s.p.. Súd prvej inštancie vypočul svedkyňu M. R. (bývalú manželku žalobcu), ktorá vo výpovedi uviedla, že žalobcu v septembri 2013 prepustili z nemocnice, a odvtedy býva u nej, pretože sa nevládal o seba starať. Potvrdila, že niekedy v roku 2013, po tom ako žalobca ochorel, si vybavila na pošte preukaz, aby za neho mohla preberať písomnosti, ktoré mu boli doručované či už na adresu trvalého pobytu alebo na jej adresu. O tom, že žalobca je dlžný na úhradách za byt sa dozvedela až niekedy v roku 2014 po tom, ako im bolo doručené oznámenie o začatí výkonu dražby. Uviedla, že volala do C. dražobnej spoločnosti a povedala im, že žalobca je dlhodobo chorý, nemôže sa zúčastniť žiadnych úkonov, ktoré sa týkajú prebiehajúcej dražby, že sa nenachádza v mieste trvalého bydliska, a taktiež im nahlásila adresu C. XX, A., kde mu majú byť doručované všetky písomnosti. Svedkyňa vypovedala, že nemali notársku zápisnicu ani oznámenie o výsledku dražby. Druhýkrát do C. volala, keď bola dražba ukončená a aj vtedy žalovanému 2/ oznámila jej adresu (C. XX, A.), na ktorú boli následne všetky dokumenty doručené. Po tom, ako im bolo doručené oznámenie o začatí vykonávania dražby, vykonávateľovi dražby, resp. správcovi bytového domu neoznámila, že žalobca sa nezdržiava v mieste trvalého bydliska, a že písomnosti je potrebné doručovať na adresu: C. XX, A.. Žalovaní 1/ až 3/ so žalobou nesúhlasili. Žalovaný 1/ (správca bytového domu) poukázal na to, že voči žalobcovi evidoval pohľadávku, pričom žalobca si upomienky nepreberal a nebolo možné sa s ním dohodnúť na splátkovom kalendári, preto sa obrátil na žalovaného 2/, aby vykonal dobrovoľnú dražbu. Žalobca ho požiadal o poskytnutie splátkového kalendára žiadosťou zo dňa 17.03.2014, ktorá mu bola doručená až po dražbe. Uviedol, že o tom, že žalobca nebol na adrese trvalého pobytu, nemal vedomosť, pričom v tejto súvislosti poukázal aj na predmetnú žiadosť o splátkový kalendár, v hlavičke ktorej je uvedená adresa B. XX, v texte iná adresa uvedená nebola, a v pripojenom potvrdení o dočasnej práceneschopnosti je uvedená taktiež iba adresa B. XX. Žalovaný 2/ (dražobník) všetky tvrdenia žalobcu odmietol a poukázal na to, že v čase konania dražby dlh žalobcu na úhradách za byt presahoval sumu 2000 eur, pričom dražbu bytu žalobcu odsúhlasila pred jej konaním kvalifikovaná väčšina vlastníkov bytov na riadnej schôdzi. Mal za to, že žalobca mal dostatočný časový priestor na náhradné plnenie od podania návrhu na výkon zákonného záložného práva k bytu na správu katastra dňa 21.11.2013, ktoré mu bolo doručené do vlastných rúk, až po samotnú dražbu dňa 19.03.2014. Uviedol, že v dražbe pokračoval až dňa 10.12.2013, po tom ako obdržal vyjadrenie, že nedošlo k náhradnému plneniu ani k dohode. Poukázal na to, že znalecký posudok k hodnote bytu bol žalobcovi riadne doručený, pričom stanovená hodnota bytu zohľadňuje skutočnosť, že dražený byt sa nachádza v „W.“. Popísal celú genézu doručovania písomností žalobcovi a doručovanie hodnotil v súlade so zákonom. Poprel, že by ho svedkyňa M. R. telefonicky kontaktovala z dôvodu oznámenia zmeny adresy a bydliska žalobcu. Uviedol, že obsahom telefonického rozhovoru bolo tlmočenie žiadosti žalobcu o splátkový kalendár na doplatenie dlhu. Že sa žalobca v mieste svojho trvalého bydliska nezdržiava, a že sa zdržiava na inej adrese nevedel, keďže o zaslanie dokladov na adresu C. požiadala žalobca až listom zo dňa 22.04.2014. Mal za to, že i keď sa žalobca na adrese v mieste bydliska nezdržiaval, udelením splnomocnenia na preberanie zásielok jednoznačne prejavil vôľu byť zastúpený počas svojej neprítomnosti a vôľu byť oboznamovaný s doručenými zásielkami, pričom zásielky adresované žalobcovi boli preberané osobou na preberanie zásielok splnomocnenou. Vyjadril názor, že neplnenie si povinnosti splnomocnenca nemôže byť na ťarchu odosielateľa zásielky. Uviedol tiež, že k porušeniu nariadeného predbežného opatrenia nedošlo, pretože povinnosť zákazu výkonu záložného práva ním bola uložená výlučne spoločnosti Skorfin s.r.o. a voči nemu bol návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnutý. Žalovaný 3/ považoval žalobu za účelovú. Cenu bytu stanovenú znaleckým posudkom mal za primeranú, keďže byt je v známom objekte „W.“, kde sa predávajú drogy, chodia tam feťáci a zločin je tam na každodennom poriadku. O konaní 2. kola dražby sa dozvedel z internetu, dražby sa zúčastnil, byt vydražil, a vydraženú cenu v zákonom stanovenej lehote zaplatil. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie okrem výsluchov sporových strán a svedkyne M. R. aj listinnými dôkazmi, špecifikovanými v napadnutom rozsudku.

3. Vec posúdil právne podľa ust. § 21 ods. 2 a 4, § 10 ods. 1, § 16 ods. 1 a 2, § 19 ods. 1 písm. h), § 12 ods. 2 a 3 zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách v znení účinnom k 19.03.2014, § 47 ods. 2 O.s.p. účinného v rozhodnom čase a § 151m ods. 4 Obč. zák. a dospel k záveru, že žaloba nie

je dôvodná. Vysvetlil pojem dobrovoľnej dražby a uviedol, že ak boli porušené ustanovenia zákona č. 527/2002 Z.z., môže sa osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, domáhať určenia neplatnosti dražby (§ 21 ods. 2 cit. zákona). Skonštatoval, vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca mal o dražbe jeho bytu vedomosť, keďže dňa 21.11.2013 mu bolo doručené oznámenie o výkone záložného práva, a vyplynulo to aj zo svedeckej výpovede svedkyne M. R.. Vyhodnotil, že žalobca bol okamihom, kedy nadobudol vedomosť o začatí dražby, povinný záložnému veriteľovi poskytnúť pri realizácii záložného práva potrebnú súčinnosť podľa § 151m ods. 4 Obč. zák., pričom žalobca v rozpore s touto zákonnou povinnosťou neoznámil záložnému veriteľovi adresu, na ktorú mu majú byť doručované písomnosti, hoci sa podľa vlastného vyjadrenia na adrese miesta trvalého pobytu dlhodobo nezdržoval. Z tohto záveru vyvodil, že ak sám žalobca porušil svoju povinnosť vo vzťahu k záložnému veriteľovi a práve v dôsledku porušenia tejto povinnosti mu boli zásielky doručované na adresu trvalého bydliska, pretože iná adresa dražobníkovi ani záložnému veriteľovi známa nebola, z porušenia tejto povinnosti sa nemôže domáhať ochrany práva, ktorého realizáciu svojim konaním (nekonaním) sám znemožnil.

4. Odhliadnuc od uvedeného mal však vykonaným dokazovaním za preukázané, že práve z dôvodu, že sa žalobca mal zdržiavať na inej adrese, mal preberanie písomností zabezpečené splnomocnenou osobou. V tejto súvislosti vysvetlil, že zákon č. 527/2002 Z.z. pri doručovaní písomností síce odkazuje na ust. § 47 ods. 2 O.s.p. avšak s tým, že ustanovenia osobitného predpisu sa použijú primerane, pričom samotný zákon o dobrovoľných dražbách v žiadnom zo svojich ustanovení nevyklučuje, aby za adresáta prijala písomnosti osoba, ktorá na to bola adresátom písomne splnomocnená. Prijal potom záver, že žalobca mal reálnu možnosť si doručované zásielky prevziať a oboznámiť sa s ich obsahom. Pokiaľ žalobca namietal, že mu v súvislosti s dražbou nebol doručený znalecký posudok, mal za preukázané, že žalobcovi bolo dňa 21.01.2014 (v lehote 30 dní pred začatím 1. kola dražby) doručované oznámenie o konaní 1. kola dražby a spolu s ním mu bol doručovaný aj znalecký posudok č. 1/2014. Skonštatoval, že prvé kolo dražby bolo neúspešné, a oznámenie o výsledku 1. kola dražby bolo žalobcovi doručované dňa 25.02.2014, pričom žalobca si písomnosť prevzal dňa 12.03.2014. Dňa 04.03.2014 bolo žalobcovi doručované oznámenie o konaní 2. kola dražby. Spolu s oznámením o konaní 2. kola dražby mu bol opätovne doručený aj znalecký posudok č. 1/2014, pričom žalobca si písomnosť prevzal dňa 12.03.2016. Uviedol, že žalobca bol hospitalizovaný v dňoch od 23.08.2013 do 20.09.2013 a následne až po vykonaní dražby (koncom mája 2014 a začiatkom júna 2014). Poukázal tiež na to, že z obsahu spisu (lekárske správy), ani z výpovede svedkyne nevyplývalo, že žalobca bol imobilný a nebol vôbec schopný schôdze, keď sa zároveň dostavoval aj na pravidelné vyšetrenia k lekárovi, osobne sa dostavil aj na pojednávanie súdu v konaní sp. zn. 15C 275/2013 dňa 28.05.2014, pričom písomnosti doručované mu na adresu miesta trvalého bydliska sa nachádzali nielen v tom istom meste (Bratislava), ale aj v tej istej mestskej časti, teda mu boli doručované do miesta, kde sa zdržiaval, či už to bolo na adrese: B. XX, A., alebo C. XX, A.. Konštatoval, že odhliadnuc od skutočnosti, že žalobca mal na preberanie písomností splnomocnenca, mal bezpochyby možnosť tieto si aj osobne v mieste doručovania sám prevziať. Výpoveď svedkyne M. R., ktorá uviedla, že telefonicky informovala žalovaných 1/ a 2/ o zmene adresy na doručovanie, vyhodnotil za nevierohodnú a to jednak vzhľadom na jej vzťah k žalobcovi, ktorého preberanie písomností mala zabezpečovať, a jednak z dôvodu, že z obsahu založených listinných dôkazov jej tvrdenie nevyplýva, keď zároveň na výslovnú otázku súdu: „potom ako Vám bolo doručené oznámenie o začatí vykonávania dražby, oznámili ste vykonávateľovi dražby resp. správcovi bytového domu, že sa navrhovateľ nezdržiava v mieste trvalého bydliska a písomnosti je potrebné doručovať na adresu: C. XX, A.?" svedkyňa uviedla: "nie". V tejto súvislosti poukázal aj na to, že z potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti vystavenej ošetrojúcim lekárom dňa 13.08.2013 ani nevyplýva, že sa žalobca počas trvania práceneschopnosti zdržiaval na inej adrese ako na adrese miesta trvalého pobytu, pričom dočasne práceneschopný poistenec je povinný zdržiavať sa na adrese uvedenej v žiadosti o priznanie nemocenského, keď zároveň nemusí ísť o adresu trvalého pobytu, pričom žalobca ani v žiadnej zo svojich písomností adresovaných žalovaným 1/ a 2/ neuvádzal inú adresu ako adresu miesta trvalého bydliska. Aj v liste adresovanom žalovanému 2/ zo dňa 17.03.2014, ktorým žiadal o splátkový kalendár, a ku ktorej pripojil potvrdenie o dočasnej PN neuviedol inú adresu, ani nepožiadaval o doručovanie písomností na inú adresu ako adresu miesta trvalého bydliska. Žalobca až v liste žalovanému 2/ zo dňa 22.04.2014, teda viac ako mesiac po ukončení dražby, uviedol, že sa zo zdravotných dôvodov zdržiava na inej adrese a žiadal o doručovanie písomností na adresu C. XX, A..

5. Dospel tiež k záveru, že žalovaný 2/ zabezpečil ohodnotenie bytu v súlade s ust. § 12 ods. 3 zák. č. 527/2002 Z.z. prostredníctvom znalca zapísaného v zozname vedenom MS SR z odboru stavebníctvo, keď znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 07.01.2014 bol vypracovaný znalkyňou J.. X. V., ktorá stanovila

výšku všeobecnej hodnoty bytu na sumu 19.000 eur, ktorá predstavuje výslednú objektivizovanú hodnotu majetku, ktorá je znaleckým odhadom najpravdepodobnejšej ceny hodnoteného majetku ku dňu ohodnotenia v danom mieste a čase, ktorú by tento mal dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže, pri poctivom predaji, keď kupujúci aj predávajúci budú konať s patričnou informovanosťou i opatrnosťou a s predpokladom, že cena nie je ovplyvnená neprimeranou pohnútkou; obvykle vrátane dane z pridanej hodnoty (§ 2 písm. g/ vyhl. č. 492/2004 Z.z.). Pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzala znalkyňa z údajov, ktoré mal dražobník k dispozícii (§ 12 ods. 3 zák. č. 527/2002 Z.z.), pretože žalobca ako vlastník bytu porušil ustanovenie § 12 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z.z, keď neumožnil vykonať ohodnotenie bytu, hoci bol na to vyzvaný listom, doručovaným mu dňa 12.12.2013. Zdôraznil, že cena nehnuteľnosti sa generuje na dražbe a cena zistená znalcom je len procesným podkladom pre dražobníka a má vplyv len na určenie najnižšieho podania, nie na podanie najvyššie. Vysvetlil, že cena stanovená posudkom nemohla mať vplyv na cenu, za ktorú bol byt vydražený. Skutočnosť, že žalobca nadobudol byt za vyššiu cenu vyhodnotil vo vzťahu k posudzovaniu podmienok platnosti dražby za bez právneho významu. Poukazovanie žalobcu na to, že byt bol znaleckým posudkom J. Q. W. ohodnotený na sumu 16.700 eur a následne na sumu 21.500 eur, považoval taktiež za bezpredmetnú, pretože znalecké posudky J. Q. W. neboli vypracované na účely dražby, ktorej platnosť žalobca namieta.

6. K tvrdeniu žalobcu, že žalovaný 2/ nerešpektoval právoplatné a vykonateľné predbežné opatrenie, a že jeho konaním došlo k mareniu výkonu úradného rozhodnutia, z čoho vyvodzoval, že zmluvy o vykonaní dražby sú preto podľa § 39 Obč. zák. absolútne neplatné, uviedol, že uznesením Okresného súdu Bratislava II č.k. 7C 248/2013-54 zo dňa 16.09.2013, právoplatným dňa 07.10.2013, bola spol. SKORFIN, s.r.o., uložená povinnosť nepokračovať vo výkone záložného práva, pričom návrh na nariadenie predbežného opatrenia bol voči dražobníkovi (v tomto konaní žalovaný 2/) zamietnutý. Vyhodnotil, že žalovaný 2/ teda žiadnu povinnosť, ktorá mu bola uložená súdnym rozhodnutím, neporušil, a preto ani zmluva o výkone záložného práva, uzavretá medzi žalovaným 1/, ktorý v dražbe uspokojoval pohľadávku vlastníkov bytov na B. XX, A., za ktorých ako správca bytového domu konal, a žalovaným 2/, nie je neplatným právnym úkonom podľa ust. § 39 Obč. zák.. O trovách konania žalovaných 1/ až 3/ rozhodol podľa ust. § 255 C.s.p., a keďže žalovaným 1/ a 3/ žiadne trovy nevznikli, ich náhradu im nepriznal. Žalovanému 2/ priznal náhradu trov konania v celom rozsahu.

7. Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie a žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a určiť neplatnosť dražby. V odvolaní poukázal na to, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vysporiadaval so skutočnosťou, či bola alebo nebola naplnená fikcia doručenia v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p., nakoľko on sa v čase doručovania písomností zo strany žalovaného 2/ nezdržoval v mieste svojho bydliska. Nesúhlasil so záverom, že práve z dôvodu, že sa zdržiaval na inej adrese, mal zabezpečené preberanie písomností splnomocnenou osobou, na základe ktorého považoval súd prvej inštancie písomnosti, doručované mu žalovaným 2/, za správne doručené. V tejto súvislosti poukázal na ustálenú judikatúru, týkajúcu sa fikcie doručenia stanovenej v § 47 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého účinky doručenia písomností nastanú ex lege po uplynutí stanovenej doby aj voči tomu, kto písomnosť fakticky neprevzal, a mal za to, že nakoľko sa ako adresát zásielok na mieste ich doručovania nezdržoval, nemohla nastúpiť ani fikcia doručenia týchto zásielok. Skutočnosť, či poskytol alebo neposkytol žalovanému súčinnosť pri výkone dražby, keď sa mu doručovali zásielky do vlastných rúk do miesta bydliska, kde sa nezdržoval, nemá vplyv na naplnenie zákonnej podmienky fikcie doručenia. Za poskytnutie súčinnosti považoval aj telefonické oznámenie žalovanému 2/, že sa nezdržiava na mieste trvalého bydliska.

8. Žalovaný 2/ navrhol vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a uplatnil si trovy odvolacieho konania. Vo vzťahu k obsahu odvolania žalobcu poukázal na to, že v posudzovanej veci nejde o prípad, kedy sa adresát zásielky určenej do vlastných rúk nezdržiava v mieste doručenia, a teda nemá možnosť sa dozvedieť o tom, že mu je zásielka doručovaná. Zdôraznil, že žalobca mal v čase doručovania jeho zásielok ustanoveného zástupcu na preberanie všetkých zásielok aj tých, ktoré sú určené do vlastných rúk. Keďže žalobca ako adresát zásielok mal preberanie zásielok zabezpečené splnomocnenou osobou, mal za nepochybné, že mal reálnu možnosť jednak sa dozvedieť, že bude vykonaný opätovný pokus o doručenie, a teda mohol byť v deň opätovného doručenia v mieste doručenia zastihnuteľný osobne alebo zástupcom. Mal potom za to, že všetky zákonné náležitosti pre naplnenie právnej fikcie doručenia boli splnené a súd bol oprávnený fikciu doručenia konštatovať. S poukazom na výpoveď svedkyne M. R. uviedol, že žalobca nebol úplne imobilný, dochádzal na lekárske prehliadky a nebol ani odcestovaný mimo miesta svojho bydliska a svoju

vôľu byť zastihnutý poštovým doručovateľom v mieste doručovania, teda jeho bydliska prejavil tým, že si na preberanie zásielok ustanovil zástupcu. Z týchto dôvodov mal za to, že judikatúru, na ktorú poukazuje žalobca, nie je možné v posudzovanej veci aplikovať. Záverom uviedol, že ani tvrdenie žalobcu o tom, že mu telefonicky oznámil, že sa v mieste svojho bydliska nezdržiava, nebolo v konaní preukázané. Zdôraznil, že túto skutočnosť popiera, nakoľko predmetom telefonického rozhovoru s bývalou manželkou žalobcu (teda ani nie so žalobcom) bola len žiadosť o poskytnutie splátkového kalendára a oddialenie dražby.

9. Žalovaný 1/ považoval odvolanie žalobcu za neopodstatnené, keď mal za to, že zamietnutie žaloby vychádza z riadne zisteného a dokázaného skutkového stavu, keď súd prvej inštancie správne zistil, že žalovaní nemali a nemohli mať vedomosť o tom, že sa žalobca dlhodobo zdržiaval na inom mieste ako v mieste trvalého pobytu, a teda fikcia doručenia v tomto prípade nie je v rozpore so zákonom.

10. Žalovaný 3/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril. Žalobca sa k vyjadreniam žalovaných 1/ a 2/ k jeho odvolaniu taktiež nevyjadril.

11. Podľa ust. § 470 ods. 1 a 2 veta prvá C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

12. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania, a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Podľa ust. § 219 ods. 3 C.s.p. verejne vyhlásil rozsudok, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

13. Podľa ust. § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. S poukazom na citované ustanovenie § 387 ods. 2 C.s.p., prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi odvolaním napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a jeho výsledky aj náležite zhodnotil, na skutkové zistenia aplikoval správne právne predpisy, z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver, a svoje rozhodnutie v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p. aj veľmi podrobne a náležite odôvodnil. V odôvodnení svojho rozsudku sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie, a ktoré boli pre posúdenie veci a rozhodnutie podstatné. Podrobne sa zaoberal tvrdeniami sporových strán, vyhodnotil, ktoré nimi tvrdené skutočnosti mal za preukázané, a ktoré nie, pričom všetky svoje závery riadne zdôvodnil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení tiež neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj podrobne vyhodnotil. S odôvodnením rozhodnutia o zamietnutí žaloby súdom prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Keďže v takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovené opakovať, v ďalšom odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, a vyjadri sa len k odvolacím námietkam žalobcu.

15. Žalobca v odvolaní namietal výlučne skutočnosť, že súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal s fikciou doručenia v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p. a nesúhlasil s jeho záverom, že písomnosti, doručované mu žalovaným 2/, mu boli správne doručené, keď mal z dôvodu, že sa zdržiaval na inej adrese, preberanie písomností zabezpečené splnomocnenou osobou. S poukazom na ust. § 47 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého účinky doručenia písomností nastanú ex lege po uplynutí stanovenej doby aj voči tomu, kto písomnosť fakticky neprevzal, mal vzhľadom na ustálenú judikatúru za to, že nakoľko sa ako adresát zásielok v mieste ich doručovania nezdržiaval, nemohla nastúpiť ani fikcia doručenia týchto zásielok. Poukázal tiež

na to, že žalovanému 2/ poskytol súčinnosť, za ktorú považoval telefonické oznámenie, že sa nezdržiava v mieste trvalého bydliska.

16. Podľa ust. § 10 ods. 1 zák. č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách účinného do 31.05.2014, sa písomnosti doručujú poštou formou listovej zásielky do vlastných rúk, a ak to nie je možné alebo účelné, doručujú sa iným preukázateľným spôsobom do vlastných rúk osobe, ktorej sú určené. Na doručovanie sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu (§ 45 až 50 O.s.p.).

17. Podľa ust. § 47 ods. 1 O.s.p. účinného do 31.05.2014, do vlastných rúk treba doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a iné písomnosti, ak to nariadi súd.

18. Podľa ust. § 47 ods. 2 O.s.p. účinného do 31.05.2014, ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

19. Z vyššie uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že zákon o dobrovoľných dražbách stanovuje, že písomnosti sa doručujú poštou formou listovej zásielky do vlastných rúk, a ak to nie je možné alebo účelné, doručujú sa iným preukázateľným spôsobom do vlastných rúk osobe, ktorej sú určené. Ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (§ 45 až 50 O.s.p.) sa použijú primerane. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v tejto súvislosti správne vyhodnotil, že zákon o dobrovoľných dražbách v žiadnom zo svojich ustanovení nevyklučuje, aby za adresáta prijala písomnosti aj osoba, ktorá na to bola adresátom písomne splnomocnená, a že zásielky určené žalobcovi riadne prevzala ním splnomocnená M. R.. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalobca splnomocnil na preberanie zásielok, jemu určených a doručovaných na adresu jeho trvalého bydliska, a to aj zásielok určených do vlastných rúk, svoju bývalú manželku M. R., ktorá ako splnomocnenec všetky relevantné zásielky (špecifikované súdom prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku) adresované žalobcovi riadne prevzala. Napokon, skutočnosť, že bývalá manželka žalobcu M. R. bola splnomocnená na preberanie zásielok určených žalobcovi, je zrejmalá i z jej výpovede pred súdom prvej inštancie, a tiež z doručeníek potvrdzujúcich doručenie jednotlivých zásielok, určených do vlastných rúk žalobcu, ktoré ako jeho splnomocnenec riadne prevzala. Niet tiež žiadnych pochyb o tom, že s doručovaním sa v práve spájajú významné dôsledky. Kvalifikovanou formou doručovania je doručovanie do vlastných rúk, pri ktorom písomnosť môže prevziať len adresát a možnosť doručiť písomnosť náhradnému prijímateľovi je vylúčená, samozrejme okrem splnomocnenca na preberanie zásielok. Z ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov ako i najvyšších súdnych autorít vyplýva, že ak adresát zásielky splnomocnil na jej prevzatie inú osobu, považuje sa zásielka za doručенú okamihom, kedy ju prevzal splnomocnenec adresáta. Splnomocnením na preberanie písomností preberá na seba ich adresát aj zodpovednosť za následky spojené s prevzatím zásielky prostredníctvom splnomocnenca. Udelením plnomocenstva M. R. na preberanie zásielok určených žalobcovi (aj do vlastných rúk) prejavil žalobca svoju vôľu nechať sa pri preberaní týchto zásielok zastúpiť zvolenou zástupkyňou M. R.. Odvolací súd považuje v tejto súvislosti za potrebné zdôrazniť, že nerešpektovaním doručovania písomnosti splnomocnencovi by súd odňal žalobcovi možnosť zabezpečiť si efektívne oboznamovanie sa s obsahom zásielok jemu určených v prípade, ak si je vedomý, že sa v určitom čase nebude zdržiavať na obvyklom mieste doručenia. Je pritom irelevantné, či písomnosti prevzaté splnomocnencom (M. R.) boli aj reálne odovzdané žalobcovi. Úprava zastúpenia na základe plnomocenstva je postavená na princípe priameho zastúpenia, a preto prevzatím písomností splnomocnencom vznikajú práva a povinnosti priamo splnomocniteľovi, pričom písomnosti je namieste považovať za riadne doručené. Ak teda na základe riadnej plnej moci doručujúca pošta odovzdala zásielky určené žalobcovi do vlastných rúk ním splnomocnenej zástupkyňi M. R., nastali rovnaké právne účinky, ako keby zastúpený žalobca predmetné zásielky osobne prevzal. V súvislosti s týmito závermi považuje odvolací súd za potrebné poukázať aj na právne závery Ústavného súdu SR, ktorý v rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 363/2011 zo dňa sp. zn. II. ÚS 363/2011 jednoznačne konštatoval, že pokiaľ sťažovateľ splnomocnil vo svojom mene na preberanie poštových zásielok vrátane zásielok určených do vlastných rúk splnomocnenca, musí znášať aj následky spojené s právnymi účinkami ich riadneho doručenia tak, ako keby si bol tieto prevzal osobne.

20. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že ak žalobca, ktorý na preberanie zásielok určených do vlastných rúk, splnomocnil bývalú manželku M. R., ktorá všetky relevantné a súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku uvedené zásielky adresované žalobcovi aj riadne prevzala, v odvolaní namietal nesprávne vysporiadanie sa súdu prvej inštancie s fikciou doručenia v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p., nemôže jeho odvolanie obstať, pretože o žiadnu fikciu doručenia v posudzovanej veci nešlo, a súd prvej inštancie ju ani nekonštatoval. Odvolanie žalobcu svedčí len o nepochopení záverov súdu prvej inštancie v posudzovanej veci. Fikcia doručenia (podľa ust. § 47 ods. 2 O.s.p.) totiž znamená, že zásielka určená adresátovi do vlastných rúk sa v prípade jej neúspešného doručenia uloží na pošte, o čom sa adresát vhodným spôsobom upovedomí, a ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že o fikciu doručenia sa v posudzovanej veci nejedná, keďže zásielky určené žalobcovi do vlastných rúk riadne prevzala M. R. ako jeho splnomocnenec na preberanie zásielok adresovaných žalobcovi. Odvolacie námietky žalobcu v tomto smere, ktorými bol odvolací súd viazaný, potom vyhodnotil ako nedôvodné.

21. Ak žalobca v odvolaní poukazoval na to, že žalovanému 2/ poskytol súčinnosť, za ktorú považoval telefonické oznámenie (M. R.), že sa nezdržiava v mieste trvalého bydliska, túto jeho argumentáciu nepovažoval odvolací súd za dôvodnú, keď sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že toto tvrdenie žalobcu nebolo v konaní žiadnym relevantným dôkazom preukázané. Vzhľadom na skutočnosť, že zásielky určené žalobcovi do vlastných rúk riadne prevzala M. R. ako jeho splnomocnenec na preberanie zásielok, považoval odvolací súd uvedené tvrdenie žalobcu tiež za bezpredmetné, nakoľko vzhľadom na vykonaným dokazovaním preukázané skutočnosti nemohlo spochybniť správne závery súdu prvej inštancie.

22. Po preskúmaní výrokov, ktorými súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania, dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok je i v tejto časti správny. Nakoľko žalobca ohľadom výrokov, ktorými súd prvej inštancie žalovaným 1/ a 3/ náhradu trov konania nepriznal a žalovanému 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, nenamietal ani rozhodnutie ani právne posúdenie, obmedzí sa odvolací súd len na konštatovanie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie i v tejto časti. Ak o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa v čase rozhodnutia účinného ust. § 255 ods. 1 C.s.p. pri plnom úspechu žalovaných v spore, vec posúdil po právnej stránke správne a aplikoval aj správne zákonné ustanovenie, pričom tiež správne uviedol, že o výške náhrady trov konania žalovaného 2/ rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

23. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p.. Žalovanému 2/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, keďže bol v odvolacom konaní plne úspešný. Podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania žalovaného 2/ rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. V odvolacom konaní rovnako plne úspešným žalovaným 1/ a 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko im v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).